

Protest Komisji Zakładowej NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” SGGW

wobec projektu zmian w ustawie Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym, oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 30.03.2010 r .

Warszawa 15 czerwca 2010r.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” SGGW wyraża zdecydowany protest wobec niekorzystnych zmian w projektach ustaw dotyczących szkolnictwa wyższego.

Nie wyrażamy zgody na propozycje zmian, które

1. Prowadzą do obniżenia poziomu nauczania i będą utrudniały rozwój naukowy w uczelniach poprzez:
 - a) likwidację płatnego urlopu habilitacyjnego, (godzi to w rozwój naukowy młodych nauczycieli),
 - b) możliwość dowolnego zwiększania pensum dydaktycznego,
 - c) niepewność zatrudnienia - co skutkuje utrudnieniem w organizacji harmonogramów długoletnich badań naukowych, zniechęca do opracowywania trwałych materiałów dydaktycznych itp.
 - d) biurokratyzowanie oceny nauczycieli akademickich (ocena co dwa lata – niejednokrotnie na wyniki eksperymentów czeka się kilka lat, cykl wydawniczy periodyków naukowych trwa zwykle dłużej itp)
 - d) obniżenie statusu pracownika uczelni wyższej (czynienie z nauczyciela akademickiego pracownika najemnego poprzez praktyczną likwidację mianowania),
 - e) ograniczanie środków na stypendia naukowe dla studentów,
 - f) likwidację stypendiów na wyżywienie i mieszkanie,
 - g) dyskryminację pracowników uczelni ze względu na wiek (nakaz zwolnienia z pracy osób nabywających uprawnienia emerytalne),
 - h) dyskryminację ze względu na pochodzenie (uczony zza granicy nie musi mieć habilitacji)
 - i) groźbę „czystki” na uczelniach poprzez propozycję, by nowe przepisy działały wstecz i gwałciły prawa nabyte pracowników.
 - j) pozostawienie przestarzałej ścieżki kariery naukowej poprzez pozostawienie obowiązku habilitacji,
 - k) niejednoznaczne przepisy przeciwdziałające nepotyzmowi w uczelniach.
2. Stanowią powrót do centralnego planowania i sterowania działalnością uczelni publicznych ograniczając ich autonomię i samorządność poprzez

- a) centralne sterowanie rekrutacją na studia,
- b) centralne zarządzanie działalnością uczelni poprzez ściśle określanie zadań i celów na które będą przyznawane środki.
- c) ubezwłasnowolnienie rad wydziałów w zakresie uprawnień do nadawania stopni naukowych,
- d) ograniczenie członkostwa w senacie uczelni,
- e) możliwość wprowadzania przez ministra rektora komisarycznego na miejsce urzędu wybieralnego demokratycznie przez społeczność akademicką,
- f) możliwości blokowania dysponowania majątkiem uczelni przez ministra skarbu,
- g) nadanie senatowi uczelni uprawnień rad pracowniczych, ograniczając tym samym uprawnienia np. związków zawodowych,
- h) likwidację organu przedstawicielskiego środowiska szkolnictwa wyższego jakim była Rada Główna.

Ponadto

Projekt nie zawiera żadnych gwarancji poprawy w finansowaniu działalności szkolnictwa wyższego w Polsce, a tym bardziej wynagrodzeń nauczycieli akademickich.

Żadna reforma nie ma szans poprawy funkcjonowania szkół wyższych w Polsce jeśli zaangażowanie budżetu Państwa w tych dziedzinach nie zacznie - chociaż w przybliżeniu - zbliżać się do nakładów występujących w innych krajach cywilizowanych.

Projekt nie dotyczy tego problemu a nawet w niektórych propozycjach próbuje „odciążyć” budżet publiczny, jednocześnie rozbudowując biurokrację (KEJN, nawał konkursów itp) .